Ч. 116. Чернівцї, середа дня 29. вересня (12. жовтня) 1904 р. Рочник XX.

ВИХОДИТЬ в ЧЕРНІВЦЯХ
що середи, пятницї і недїлї,
з тижневим додатком
„РУСКА РАДА“.
Редакция, адміністр. і експедиция
при улици Петровича ч. 2.
Рукописи звертає ся лише на попереднє застережене. — Рекламациї неопечатані вільні від оплати почтової.

БУКОВИНА

ПЕРЕДПЛАТА на „БУКОВИНУ“
разом з „Рускою Радою“:
на цїлий рік . . . . . . 20 К. — с.
„ пів року . . . . . . 10 „ — „
„ чверть року . . . . 5 „ — „
„ місяць . . . . 1 „ 70 „

Поодиноке число „Буковини“ 16 сотиків.

Передплата і належитість за інсерати платні в Чернівцях.

Буковиньский сойм.

(1. засїд. I. сесиї X. пер. виборчого із дня 10. жовтня).

Новий маршалок, новий его заступник, новий краєвий президент і більша частина нових послів — отсе й причина цїкавости публики, яка ґалерию битком наповнила.

Новий також дух віє в способі нарад, дух працї місто дебатованя, що зазначив голова Вільнодумних по засїданю пополудневім, дух мира, якого високу стійність належно оцїнив краєвий маршалок. На сали всї посли за виїмкою Скедля, який із за недуги в родинї взяв урльоп. Посли одягнені в фраки а від яких відбивають селяньскі одяги пос. Левицкого і Бубурудзана.

В кілька хвиль по 11. промовив през др. Реґнер-Бляйлєбен:

Єго ц. к. Величество зволило Найвисшою постановою з дня 11. вересня с. р. найласкавійше заіменувати посла соймового бар. Юрія Василька маршалком краєвим воєводства Буковина а посла соймового проф. д-ра Стефана Смаль-Стоцкого заступником маршалка в управі сойму.

Позваляю собі про те повідомити високий сойм і обох панів в їх новій функциї високій палатї представити. (Оклики: Славно).

Прошу пана маршалка краєвого зложити обіт після реґуляміну нарад.

(Маршалок краєвий складає обіт вірно служити цїсареви, заховувати закони і совісно сповняти свої обовязки).

Тепер прошу п. маршалка кр. заняти своє місце і розпочати соймові наради.

Мова краєвого маршалка.

Високий сойме! Милостию Є. ц. к. Велич. іменований на се місце перебираю після Найвисшої волї мій уряд і сердечно Вас витаю, Як вам мої високоповажані панове відомо, лучила ся в Найвисшім цїсарскім домі послїдними днями дуже радісна подія (посли встають). Тому позволите менї, а я певний вашої згоди на те, щоб я доручив в імени заступників краю Є. цїс. кор. Величиству, нашому Найяснїйшому монархови і панови, цїсарскому дїдови, як також архикняжій парі желаня нашого краю в телеґрафічній дорозї (Оплески).

Мої Вп. панове! По радости наступає і біль, се таке вже призначенє в людскім житю. Ледви що й но вибрано теперішних заступників краю як наспіла вістка про смерть довголїтного, трудолюбивого і загально поважаного члена сеї високої палати б. п. барона Николая Мустаци. (Посли знов повстають із своїх місць). Бар. Мустаца в цїлім краю улюблений, поважаний богатими і бідними, батько сиріт, як добродій і щедрий жертводавець зумів в протягу многих лїт в усїх верствах населеня здобути для себе приятелїв. Він мав вправдї полїтичних ворогів але не мав особистих неприятелїв. Ми усї були в тім положеню разом з ним працювати, ми признали его великі духові здібности, его многосторінне знанє, его щире обходженє супроти кождого. Він, що стільки бідним, стільки потребуючим помочі спомагав, поставив собі найкрасший памятник, помер бідним. (Живі притакуваня).

Мої Вп. панове! Думаю, що я висловлю Вашу думку, кажучи: Нехай буде ему пером буковиньска земля, яка его криє, а для котрої він жив і працюючи помер! Вічна ему память!

Ви мої Вп. панове піднесли ся із місць, тим то позвольте, що сеся ознака жалю буде зазначена в стеноґрафічнім протоколї.

Мої панове! Не є моєю задачию розвивати з сего місця проґраму. Я понимаю моє становиско в той спосіб, що я з сего місця мушу стояти понад партиями сеї палати. Хочу проте бути справедливим і обективним для приятеля і ворога, хочу посередничити межи стороннництвами, не хочу однак жадним чином бути партийним. (Признанє). Я хочу берегти свободу слова, якої Ви мої панове оскілько я Вас знаю, нїколи не надуживали і не будете надуживати. Може нас зблизити одно слово для згідливої працї а се слово звучить мир. Нехай се грімко загомонить і найде приступ до Ваших сердець; Нехай оно загомонить для добра цїлого краю і его населеня, навіть далеко поза границї нашого вузшого родимого краю. Нехай сесе слово вирівнає полїтичні противеньства, нехай оно завсїгди, стане між Вас як посередник, як між Вами повстають ріжницї. Се є, мої панове, моє горяче бажанє і я переконаний, що і Ви сего так само будете бажати. Я переконаний що Ви в повні сьвідомі обовязків, які Ви приняли зглядом краю.

Мої панове! Населенє краю глядить сегодня з повною надією на Вас. Сесе бідне але добре населенє питає нас нинї: Чи буде буковиньский сойм здібний до працї? Чи буде на нас памятати, чи сповнить наші бажаня, чи змилуєся над нами? Думаю, мої панове, що я можу в Вашім імени на сї питаня притакнути.

Частину задуманих реформ і домагань видїлу краєвого наведено в меморияли зладженім з приводу побуту пана през. мінїстрів а передовсїм ту часть, при якій є потрібно на державну запомогу. Є. Е. теперішний п. президент мінїстрів дуже прихильний для краю, як Ви самі знаєте се мої панове, котрі стоялисьте із ним в близшім контактї, доказом чого сеся обставина, що він не жахав ся далекої дороги, щоб загостити до нашого краю. Він був нам дуже милим гостем і ми мусимо з подякою признати те пікловане Є. Е. о наш край. (Славно!)

Єслиж сеся опіка доси не принесла еще обильних овочів, хоч сего і ми і Є. Е. усильно бажаєм, то причину того треба добачувати в тій обставинї, що наша рада державна на жаль не здібна до працї і що руки Є. Е. п. президента мінїстрів поки що — кажу — звязані. (Посол Василько: Воно справдї так!)

Недавно наступила зміна в управі буковиньского намісництва. Між заявами симпатий, яких не дізнав ще нїякий шеф краєвий, покинув князь Гогенльоге край серед загального жалю. Слава однак, яка випереджує теперішного пана президента, є для нас певною запорукою, що пан президент краєвий, якого маю честь повитати з найбільшою пошаною в імени краю, буде також продовжати дїло розпочате князем Гогенльоге і що доведе до успішної цїли. Прецїнь Є. Е. п. президент мінїстрів виголосив з приводу своєї присутности важну промову. Хочу піднести з тої промови один уступ, що наповнить нас і цїле населенє краю радісною надією. Сей уступ звучить: „Ще кілька сильних дїл а брами краю станугь на простір отвором для поступу і цивілїзациї.

I так п. през. мінїстрів прислав до краю кн. Гогенльоге як також теперішного шефа краєвого п. д-ра Октавіяна Реґнера Бляйлєбена а се є найпевнїйшою запорукою, що теперішний шеф буде тямити слова Є. Е. (Славно!)

Як се стане ся, чого можна певно надїятись, тодї здобуде собі в найкоротшім часї вдячність цїлого краю і може бути переконаним про мою горячу підмогу, як не меньше і цїлої палати.

Мої панове! Край находить ся в тяжкій фінансовій кризї. Хто тому винен, годї знати. Всї мої і Ваші попередники сповнили совісно свої обовязки. Але раз наступило те, що кріза справдї вирину́ла, а Вашим обовязком буде еї по змозї усунути. Новий відклик до податків нашого населеня, яке вже й так перетяжене не згодить ся з вашою совістию. (Славно! Să trăească! Bravo!). Треба отже глядїти за иньшими жерелами,

---

Стефан Жеромскі.

Щоб не скоїлось, най влучить мене.

Софокль: Едип-цар.

Переклав Ярослав Весоловський.

На ліжку, означенім числом 24, в найтемнїйшім кутї салї лежав від кількох місяців трийцятьлїтний може, фільварковий парубок. Над узголовєм ліжка калатала за кождим рухом хорого чорна, деревяна табличка із надписею: „caries tuberculosa“... — ізза сухітничого гнитя кости, ампутовано бідакови ногу висше колїна. Мужик був безземельним барабольником і з барабольників походив, оженив ся перед роками, доховав ся хлопця із коноплистою чуприною — аж ось нї з сего нї з того заболїла його в колїнї нога та поотворювали ся ранки. Добрий чоловік дав фірманку до міста і відставлено нуждаря на громадський кошт до шпиталю.

Ще добре памятав тото, як їде під вечер осїнний з своєю жінкою в параднім васазї із півкошиками, як собі поплакують обоє із жалю та страху — і що заплачуть, те перекусить яйцем, звареним на твердо — а потім вже лиш якась незмірна сїрість, немовби мрака, не мрака...

Шпитальні дни без ріжницї, без відміни, зникли йому з памяти, творячи немовби незміриму прірву в житю лиш невідмінний смуток пригнїтав його душу через кілька місяців з такою невмолимою і брутальною силою, як камінна плита придавлює могилу. Через ту мраку памятає півясно дивні дива, які з ним вироблювано; купанє, голоджене, запусканє в рани дротиків аж до кости — опісля операцию, як несуть його на салю між панів повбираних в фартухи кровию замарані — і памятав ту дивну, неустрашиму хоробрість, що підперли його в ту годину, немов милосерна рука.

Перед операциєю, дивлячись на ряд явищ, що будили відразу — снував він з глубини простої своєї душі нитку думок, яку вчить снувати найбільша на сьвітї учителька — спільна саля в шпитали. По операциї заслонила все смертна утома і неохота. Було йому все студено, а коло полудня і понадвечір починало щось в чашці тяжити немовби камінна куля і йшли від тої кулї до ніг струї морозу. Від пальців же здорової ноги тягнули до черіпа филї розмріючого тепла. Думки, мов краплї живого срібла, злїтали скоро в якийсь кутик мозґу і підчас коли лежав скорчений в калужи поту, підчас коли повіки самі опадали — не на сон лиш на безсилє — напастували його дивачні півсонні мари.

Ось зникало все і оставав лиш сїрий, неунятий, пересичений хльороформом простір, розсьвітлений до половини марним, розпорошеним сьвітлом, подібним до внутря незмірного острокруга, який від него розпочинаєть ся і лежить перед ним немов лїйка без міри. Там в нечуваній далечи, де звужуєть ся шпиль, є біла, сьвітлиста плямка: тамтуди виходить ся... йде до тої щілинки днем і ночию по безконечній спіральній лїнії, що обігає внутрішну поверхню лїйки, йде з мусу, з усиля як слимак, хоч зривало ся в нїм щось мов квилочка зачіплена ногою в сильце, хоч тріпаєть ся в нїм немов пташачі крила. I не може підлетїти висше чим на довготу сїльця і все спадає й спадає... Знає, що видно із тої щілини. Лиш ногою ступити — а там йде межа на нивцї під лїсом, де були його власні чотири загони бараболї. I снить ся йому тодї, як вирветь ся механїчно із своєї порожнечі — час копаня. Тихо там під лїсом, там осїнна прозрачність простору, що зближує з віддаленя предмети і дає їх виразно бачити. У двійку з жінкою копають гарні мов котячі лоби, бараболї. На горбочку на стерни, зібрали ся пастухи в гурток, мішками пообкручували ся, покорчили босі ноги, нанесли ялівцю сухого, запалили огнище і вигрібують патиками печені бараболї із попелу; у повітрю пахне дим ялівцевий, запашний... Як бував здоровійшим, тверезїйшим, як його мучила горячка не так докучливо, попадав в страх, в переразливу тревогу роздавлених і замучених, яка находить ся в души прямо мов рана. Єство хлопа зосереджувалось під еї натиском в так малу величину, як зернятко дурману і злїтало, гонене наглими пересудами, якимись звуками переразливими, розбиваючись об ґзимси бездонної порожнечі.

Вкінци почала рана на нозї гоїти ся; горячка уступила. Душа бідака вернула немов з тамтого сьвіта до первісного еї стану, до роздумувань над тим, що пересувало ся перед його очима. Але якже змінила ся суть тих роздумувань! Давнїйше було се милосердиє,

щоби сю крізу в відповідний спосіб усунути.

На покрите пекучих потреб сего краю нема поки що ніяких средств. А краєвий шпиталь потребує конче значного розширеня, так само заведенє божевільних, при якім треба заложити павільон для заразливих недуг. Треба також шпиталїв в Вижници, Сторожинци і Сереті.

На сей видаток потрібно около два міліони кор., на що нема нїякого покритя. Крім того потрібні реґуляциї рік, дреновні роботи, а неменьше потрібно також вибудувати краєву палату, що вже не відповідає теперішним вимогам.

Розвиток університету а також людового і середного шкільництва буде залежати від Вашої опіки. Будова шкільних будинків є гнетучим тягарем сільского населеня і я в друге в тім положеню, що в тій палатї про се говорю і принимаю депутациї в тій справі. І так думаю, що Ви, мої панове, будете мусїли і сею квестиєю основно заняти ся. О скілько проґрама поодиноких сторонництв доси вийшла на денне сьвітло, поставлять поодинокі партиї високій палатї важні предложеня. На першім місци зову предложенє реформи виборчої, реформи що незвичайно важна для краю і по якій населенє надіє ся значного розширеня своїх виборчих прав. (Славно!)

Дальшим предложенєм се вибудованє краєвого банку, улїпшенє господарского кредиту, що є головним жаданєм мужицкого населеня. (Славно! Să trăească!)

Полїпшенє платнї учителїв (признаня) необходимо конечне і Вам треба о сїм нарадити ся. Зміна устав громадских становить вже від многих лїт предмет розправ в сїй високій палатї і я глубоко переконаний, що Ви і в сїм роцї будете в положеню основно тим заняти ся. Украєвленє доріг належить також до проґрами партий сеї високої палати і Ви будете мусїли сесе важке питанє розвязати.

Я звернув би ще просьбу до високоповажаного п. президента краю, щоби слїдив наші розправи, щоби ухвали сеї палати прихильно підпирав.

При тій нагодї позволю собі представити Вам, мої панове, пана радника двору Фекете, що Вам вже як найлїпше відомий (Славно!) і прошу его, щоб служив нам своїм зрілим всесторонним знанєм.

Много вимагаю я від Вашої дїяльности мої Вп. панове. Прийміть на себе ту працю, хай вашою засадою буде: Не все, що старе, мусить бути лихе. Як що тільки на старім є доброго то заховуйте сесе. Але придержуйте ся також і дальшої засади, що не треба держати ся старого, тому що его передала минувшина теперішности. (Оклики: слушно!) Розслїджуйте кожду спонуку, звідки небудь она походить, після еї річевости.

Через те, мої Вп. панове, зробите для краю і населеня велику услугу. Нехай в сїй палатї панує згода, нехай на завсїгди пропадуть незгодини і роздори. (Славно!)

І так мої панове, як чоловік хоче перенести ся в побожнїйший настрій, глядить на образ крівавого Спасителя, то подивіть ся на те наше біднє населенє і зглянте ся на тих бідних людий, що покидають свою рідну землю і утїкають до далеких країв. Подумайте в тім случаю на тих, що терплять голод і студїнь а тодї насунуть ся Вам добрі думки самі від себе. Всї ті люди мають прецїнь чувства і серце в тїлї. Тямте, що національну поломінь хоч-би она і як високо палала, може здусити море бідноти, яке грозить заливом нашому населеню.

По уступі волоскім говорив краєвий маршалок по руски: Вас, мої панове, що заступаєте руский нарід витаю найсердечнїйше. Хоч я належу до волоскої нациї але я родив ся між Русинами. Тож мав я нагоду руский нарід пізнати і полюбити. Я знаю, де Вас болить і тому можете менї вірити, що я нїякої Вам кривди не зроблю. Із свого боку надію ся, що Ви як і всї наші посли будете шанувати права иньших народів нашого краю, так що будемо могли похвалити ся, що наша Буковина є один край в цїлій Австриї, де всї народи жиють разом як братя.

Свою промову закінчив краєвий маршалок вірнопідданчою заявою для Є. В. Цїсаря, кінчучи еї окликом „Hoch!“ „Să trăiască!“ „Многая лїта!“, який зібрані стоячи тричи повторили.

Промова краєвого президента.

Милостию Є. В. нашого Найласкавійшого Монарха іменований президентом краєвим воєводства Буковини позваляю собі Високий сойм в тім моїм характері сердечно привитати і рівночасно звістити, що я не залишу про надзвичайно патріотичну заяву сойму здати справозданє Є. Величеству.

Прошу приняти запевненє, що правительство, яке маю честь заступати, зверне на розправи високого сойму найпильнїйшу увагу і що оно буде працю високого Сойму по змозї попирати. Яко шеф полїтичної управи сего краю, поставлений перед новими много-сторонними задачами, я в повні сьвідомий їх трудностий. Прошу однак приняти запевненє, що я усе моє знанє і усїх моїх сил приложу до того, щоби вірно сповняючи обовязки мого уряду в хосен краю, міг успішно служити его населеню. (Оклики: Славно).

По участи в нарадах і живих зносинах з вами, мої панове, яко покликаними заступниками краєвих інтересів, обіцюю собі обильну спонуку і велику користь в моїй управній дїяльности.

Прошу Вас, мої панове, щоби Ви того довіря, яке Ви в так великій мірі мали зглядом мого високо поважаного попередника, не зовсїм відмовляли і менї. Ласкаві привітні слова високо поважаного пана маршалка краєвого, за які сердечно дякую, позваляють менї надїятись, що я з сею просьбою звернув ся до Вас не надармо.

Она звертає ся в першій мірі до самого поважаного пана маршалка краєвого, котрий менї певно не відкаже своєї цїнної помочи і вірно свому традицийному патріотизмови буде певно вести провід нарад оглядно і успішно.

Позвольте менї, мої панове, побажати, щоб небо благословило Вашу працю і довело еї до успіхів. Нехай край під знаком згоди і національного спокою поступає і дальше охочо шляхом поступу, на який він так щасливо вступив.

По промові краєвого президента складає обіт (по руски) віцемаршалок др. Смаль-Стоцкий і займає своє сидженє. По нїм складали приреченє в азбучнім порядку всї посли у ріжних мовах лиш вільнодумні Румуни „прирікали“ а консервативні „присягали“... На сїм краєвий маршалок ранїшне засїданє закінчив, назначуючи слїдуюче на 5 год. по пол.

(2. пopол. засїданє із 10. вересня).

Чверть на шесту. Ґалерия заповнена хоч слабше як рано. Маршалок бар. Юрій Василько вступає на свою трибуну і дзвонить; посли звільна займають свої місця. Рано полагоджувано лише самі формальности. На пополудневім засїданю вже є й інтерпеляциї, наглі і звичайні внесеня, уконституованє комісий, тож можна надїяти ся конфлїкту. На сали так і чути вижидаюче очікуванє непевности на висоту неприязного тону обопільних промов.

Засїданє отворено. Правосильність нарад сконстатовано. Секр. Лукасевич відчитує протокол ранного засїданя із швидкостию, якої мож єму позавидувати. Протокол палата приймає до відома. Слїдує відчитанє інтерпеляциї пос. Лупу, Штравхера і тов. в справі процесу жел. уряд. Бріля підчас якого реф. бар. Вімпфель висловив ся до обох: „Певне виб хотїли радо дїстати ся перед суд присяжних, сеж звісно, що в Чернівцях присяжних і сьвідків можна купити за кілька золотих“. Краєвий маршалок обіцює передати інтерпеляцию заступн. правительства до полагоди.

З черги наступає відчитанє двох наглячих внесень проф. Волчиньского і тов. 1. в справі неурожаю, щоби правит. накупило кокурудзи і на веснї еї дешево продавало, 2. щоби правительство подало докладне справозданє про межі, які захопила пеляґрана пошесть. Після умотивованя наглячість ухвалено одноголосно. Що до формального боку справи придїленє сего внесеня зупинено аж до хвилї уконституованя поодиноких комісий. Відтак відчитано звичайні внесеня. Проф. Волчиньского в справі шутрованя доріг і щіпленя худоби, посла Штравхера, Стоцкого, Ляньґенгана і тов. в справі реформи виборчої, яка має бути предложена під обради, еще в сїй сесиї, пос. Штравхера і тов. в справі підвисшення учит. платнї, пос. Ончула і тов. в справі санациї кр. фінансів, пос. Лупу і тов. в справі основаня краєвого банку, пос. Відмана і тов. в справі уставу громадского і знесеня обшарів двірских.

В цїли переведеня вибору соймових скрутаторів покликує краєв. маршалок на тимчасових скрутаторів — пос. Богдановича, Гормузакого і Сімйоновича. Скрутаторами вибрано послів Сімйоновича (28 гол.) Тітінґера (28 гол.) і Богдановича (27 гол.), Перед вибором комісиї промовляє із питомим єму темпераментом пос. др. Авр. Ончул. Вільні вибори переведені кн. Гогенльогем перемінили соймову палату до непізнаня, треба проте змінити також еї внутрішну будову. Доси в сїй палатї тільки дебатовано, роботи позитивної не було нїякої. Через надмір формалїстики робили ми 3 кроки там де его другі заступають одним. Сойм мусить перестати бути місцем безконечних дебат. Сойм се льокомобіля; даймож єму шини у видї влучних комісий, а тодї буде функціонувати, як слїд. Ходить о те, щоб вибрати комісий більше, але не давати їм богато членів, як се було перше, де прим. комісия адміністрацийна мала членів 15 і не робила нїчо. В імени Вільнодумнего Союза, який творить більшість теперішного сойму предкладає вибір 1) комісиї адміністрацийної із 6 членів 2) фінансової із 6 членів 3) економічної із 8 членів 4) комунїкацийну (для гостинців і желїз. шляхів) із 6 членів 5) конституцийну (для виборчої реф. гром. устави і т. д.) із 6 членів 6) шкільну із 8 членів 7) леґітимацийту із 6 членів 8) петицийну із 6 членів. *(Э. б.)*

Полїтичний перегляд.

Бук. видїл краєвий у нового президента кр.

В суботу явили ся у президента кр. д-ра Реґнера Бляйлебена під проводом заступника маршалка кр. д-ра Ст. Смаль-Стоцкого члени видїлу: Калїнеску, Ляньґенган і Ник. Василько, краєві радники Захар і Сіміґінович і директори д-ри Филипович, Цуркан і Байєр. Віцемарш. др. Смаль-Стоцкий виголосив отсю промову:

„Ще під сьвіжим вражінєм пращаня Вашого п. попередника являю ся отсе з видїлом краєвим, щоби Вас, пане краєвий президенте, як заступника найяснїйшого монарха в краю сердечно привитати на буковиньскій землї в імени видїлу кр.

Видїл краєвий старає ся рівно як і краєве правительство о добро краю. Лише обопільне доповненє в працї, взаїмне довіре і та зичливість в зносинах, яка з них випливає, можуть отсе змаганє скріпити. Добра слава, яка Вас, Вп. п. президенте попередила, як не меньше обставина, що Ви отсе прибуваєте з найблизшого окруженя президента мінїстрів Є. Е. д-ра Кербера, прихильно успособлена для нашого краю, *дає нам право надїятись, що для нашого рідного краю що йно заінавґурована ера поступу буде дальше тривати*, що змаганя заступників краю, стремлячі до удержаня в краю національного і конфесийного мира, піднесеня економічного і культурного добробиту та до переведеня реформ, вимаганих часом і обставинами, знайдуть у вашій особі пане президенте, щирого сподвижника. Тим п. президенте з'єднаєте для себе вдячність Буковини і переконаєте ся, що спокій і мир в сїм краю, як також успіхи чесної працї для добра краю є стало овочами, що дозрівають при справедливости і прихильности. Витаю Вас сердечно ще раз!

Президент краю відповів, що відчуває трудне наслїдство по так заслуженім чоловіцї, яким був кн. Гогенльоге. Він просить бодай о частину того довіря, яким тїшив ся его попередник. Потреби краю єму добре звісні і він сьвідомий свого трудного уряду. Бесїдник вважає своєю задачию ступати слїдами свого попередника, котрого праця увінчала ся гарними успіхами.

Президент витав прибулих дуже ввічливо, розмавляючи із давнїйше знакомими послами Смаль-Стоцким, Ляньґенганом і Н. Васильком, до якого сказав: „Надію ся, що наші дружні зносини зістануть і на будуче удержані“.

що виростало із відрази, — тепер була се ненависть скалїченого звіряти, напраснє бажанє пімсти, стеклість, обнимаюча грабіжним устиском рівно тих нещасливих, що лежать побіч, як і тих, що його окалїчили, — що більше в його серци зродило ся й тревало без упину, якесь витє, за яким в завзятім побігу бігли його думки, дошукуючи ся тої сили, що видала на него присуд.

Той стан томленя самого себе тревав довго і розятренє душі взмагало ся.

Аж ось спостеріг одного разу, що здорова нога деревіє і пухне в кістцї. Коли начальний хірурґ відбував щоденну ранну візиту, хлоп звірив ся йому із своїм страхом...

Лїкар розслїджував його висхле, зівяле тїло, перетяв незначну спухлину, побачив, що сонда сягає до костий, стріпав пальцями і поглянув із загадочним сумом в парубкові очи. — Зле, брате, з тобою! Треба би другу ногу — знаєш також — теє. А ти кепський. Лежи собі тут, тут буде тобі лучше, чим в хатї, дадуть тобі їсти...

І відійшов в товаристві асистентів. Від дверий повернув ще на хвилину, похилив ся над хорим і незначно, щоб нїхто не бачив, пересунув із пестощами рукою по його голові.

Хлопа запаморочило, немовби його вдарив хто з нечевя біяком ціпа в тїмє. Замкнув очи і лежав довго — аж настала в нїм тиша незнана.

Є в людській души зачарована криївка, замкнена на сїм замків, а не отворяє еї нїхто й нїчо лиш вихрих злодійський мстивої недолї.

Софокль назвав ту криївку по імени через уста осліпляючого себе Едипа... А криєть ся в нїй дивна розкіш, солодка конечність, найбільша мудрість.

Тихо лежав хлопище вбогий на своїм тапчані і йшов по його души немов Христос по розбурханих филях моря, успокоюючи бурю...

Відтодї дивив ся на все через довгі ночи і дни погані немовби із незмірного віддаленя, з доброго місця, де все тихо і невисловимо добре, відки все видаєть ся малим, трохи забавним і дурненьким, але гідним любови.

— А най-там, най-там! — шептав до себе — най-там Пан Біг дає людям... Не бій ся! і менї тут несогірше прецї...

„Lumpen“ contra Люеґер.

На однім із послїдних засїдань долїшно-австрийского сойму заатакував др. Люеґер підчас дискусиї над заведенем одноразової науки в сїльских школах дуже остро социяльних демократів, називаючи між иньшим тих, що сьвяткують робітниче сьвято 1-го мая — lauter Lumpen. Із сеї причини відбуло ся в суботу кількайцять робітничих зборів, на котрих клеймано тактику Люеґера і цїлої антисемітскої партиї. Віцебурмістрови Штробахови уладжено котячу музику. Прийшло до поліцийної інтервенциї.

В борбі за виборче право.

В Празї і Бернї відбували ся в недїлю пер. пол. социял-демократичні демонстрациї в користь загального права виборчого. Манїфестанти проходили улицями, піднимаючи оклики славно за загальним голосованем, а „ганьба“ під адресою его ворогів. В полудне демонстранти розійшли ся. Підчас того всего не зайшла нїяка пригода.

Політична ситуация на Угорщинї.

Президент мінїстрів Тіса має поставити в найблизшім часї в соймі внесене, щоби вибрати окрему комісию для зміни реґуляміну соймового в цїли забезпеченя буджетевих нарад через заражденє технїчній обструкциї на якийсь протяг часу. В недїлю вечером відбула ся конференция видїлу партиї независимости в присутности ледви двайцяти членів партиї. Франц Кошут обговорював звісний лист Тіси до своїх виборцїв, у якім він висловив свої пляни що до дальшої борби із обструкциєю, і поставив резолюцию, в якій заявлене, що веяке зусиле, щоби знївечити свободу слова або спроможність супротивленя парляменту через ревізию реґуляміну нарад зустріне ся з боку партиї независимости із найбільш рішучим опором. Отсю резолюцию принято одноголосно. Подібну заяву зложить Кошут в соймі.

Росия й Японїя.

Японьский рапорт.

Японьска головна кватира оповіщує про послїдні рухи і борби російского війска отсе:

„Дня 4. с. м. зблизили ся неприятельскі їздцї до японьских становищ; однак їх відперли. Того самого дня рушив наперед батальон російскої піхоти із 11 швадронами кінницї і 5 арматами, але дня 5. с. м. уступив до Гуенїшану. В сїй околици мали Японцї лише 2 або 3 швадрони кавалериї, якої передні сторожі стоять коло Нїокушану. Піхота, що ступала на чолї російської колюмни була одягнена в хіньскі уніформи.

Дня 4. с. м. зустріли ся дрібні відділи неприятельскі із японьскими передними сторожами коло Пінґтай ще і на мукденьским шляху. Росияи відперто, котрі на поли борби лишили своїх вбитих і троха оруж'я. Також і в отсїм бою мали на собі Росияни виключно хіньскі мундури. Дня 3. с. м. рушили 4 швадрони російскої кінницї вздовж шляху біля Гушун і остали там аж до дня 5. рано, після чого уступили на північ, оставляючи лише пішї патролї.

Дня 11. с. м. посунув ся відділ ворожої кінницї із 3 арматами до Гіотом, уставив ся коло Татоо і обстрілював японьскі війска, що стоять по північ від Янтай. Однак неприятеля присилувано уступити, так що оставив лише малий відділ війска.

Кілька иньших переналок із Росиянами над рікою Гун покінчили ся також поражками Росиян.

Розказ Куропаткіна.

„Правит. Вестнік“ приносить із Мукдену зміст денного розказу, який видав Куропаткін дня 2. жовтня до своєї армії. У нїм говорить ся, що Куропаткін приказав із важким серцем уступати до Мукдену помимо успішної оборони всїх позиций коло Ляоян і з тої причини, що російска боева сила була за слаба до віднесеня дїйсної побіди над Японцями. Але тепер уже наступив момент очікуваний російскою армією, щоб самій іти проти неприятеля. Манджурска армія є тепер доволї велика, щоб перейти до наступаня. Вкінци взиває Куропаткін війско, щоб воно тямило про вагу побіди з огляду на відсїч Порту Артура.

НОВИНКИ.

Чернївцї, 11. жовтня 1904.

Цїсар повернув в недїлю вечером до Відня із Вальзе, де брав уділ в хрестинах свого внука а сина архикняза Франца Сальватора і архикнягинї Марії Валерії.

В недїлю в полудни явили ся представителї руско-народних товариств у краєвого президента др. Окт. Реґнера-Бляйлебена під проводом надсов. Волод. Ясеницкого. По его привітї відповів кр. през. заневноючи, що буде підпирати змаганя товариств, як се робив его попередник, коли ж тов. а будуть придержувати ся границь закона. Розмавляючи з поодинокими заступниками, підніс президент між иньшим велике значінє рускоселяньскої бурси.

Др. Теодот Галїп отворив адвокатску канцелярию при ул. Божничій 28.

Із „Бук. Бояна“. Проби до концерту відбувають ся правильно що понедїлка і пятницї від год. 7—8 вечером. На концертї відсьпіває ся один хор на самі жіночі а один на самі мужескі голоси, тому конечно, щоби всї члени явили ся на проби, бо через сей подїл хор є о половину слабший, а як ще всї сьпівакй і сьпівачки не прийдуть, то годї що і починати. Слїдуюча проба в пятницю. Дальше подаю до відомости, що від 17. с. м. буде можна побирати в „Боянї“ науку сьпіву сольового, гри на фортепянї і цитрі як також теориї музики. Учительскі сили відповідно зібрані. Хто би хотїв з сеї нововведеної институциї „Бояна“ користати, зволить зголосити ся у підписаного або у пана Ів. Ганкевича, які уділяють інформациї що до годин науки, цїни і гонорара в „Народнім Домі“ межи 6—8 год. вечер що дня. — З поручення видїлу: *Модест Левицький.*

В день отвореня ґімназиї в Кіцмани, 1. с. м. урядила міска рада заходом н. начальника Бажана в сали громадского дому гарне угощене князя Гогенльое, в якім взяли ще участь віцемаршалок др. Смаль-Стоцкий, інспектор др. Тумлірж, начальник староства радник Кшиньовский, радник др. Филипович, директор Шпойнаровский, начальник суду Семака, інсп. Попович і Стратичук, відпоручники II. ґімназиї в Чернївцях проф. Клим і Семака, надкомісар Капуцїнський, секр. суду Гартͅ, катихити Симиґінович, Сїмович і Штайнбах, лїкарі др. Воевідка і др. Тітінґер, дир. Жуковский і Шорш з з ради міскої начальник і три радні. Перший тост підніс сам князь на Монарха, другий начальник Бажан на здоровле князя, князь на місто Кіцмань, др. Воевідка з порученя начальника на віцемаршалка д-ра Стоцкого, др. Стоцкий на начальника міста п. Бажана, а начальник знов на руских послів Василька, Пігуляка і Левіцкого, др. Стоцкий у відповідь на руский нарід, староста на духовенство, о. Семака на згоду усїх народностий і віроісповідань, дир. Шпойнаровский на заступників посестр-ґімназий, проф. Клим на директора і учителїв нової ґімназиї, інсп. Попович іменем народного учительства на радних-селян, дир. Шпойнаровский на старосту і бурмістра, радник Кшиньовский на д.ра Филиповича і прочих приятелїв народної осьвіти, судия Семака на учительство, інсп. Попович на опікунів бідної молодїжи в руки голови бурси судиї Семаки і т. д. Імпровізований хор з участників пиру сьпівав гимн народний а відтак безліч многолїтствий. Дир. Шпойнаровский відчитав серед гучних окликів привітні телеґрами від послів Ник. Василька і Калитовского, віцебурмістра д-ра Райса, від дирекциї і учительских зборів всїх середних шкіл і и. Около 12-ої години розпрацав ся князь і відїхав в супроводї інсп. Тумайра серед сердечних овацій. — І при сїй нагодї показало ся щире да бідности серце князя. Підчас обіду вбігає на салю швець-жид з лементом, що его кнёжа дуже хора. Коли его введено а князь довідав ся, о що ходить, винів десятикоронівку і попросив начальника передати ей шевцеви. — По відїздї князя забавляли ся гостї ще довго в гостинним домі громадскім в дружній розмові і зложили на бурсу майже 300 корон, між ними щедрі датки д ра Смаль-Стоцкого і д-ра Филиповича по 100 кор.

Вечерок в Кіцмани.

Весела весняньска
Еденьскій рожі
Чекають лїтї нас
Ех! мило згадати
Рокй повні блеску,
Охочого танцю —
Коломийки нути...
коротко тревае,
і май весь минае,
цїлком неутїшні
минулї, розкішні
алмазного раю —
нектару — розмаю
Їх не повернути!...

Ну, то треба щось зробити,
Аби вік наш зроджевити.
Бачте — от і в сам же час
У Кіцманї ждуть на нас!
Рушмо ся, споможем гідно
Своїх хлопцїв, щось там капне
У бурсацку касу бідну!

Знаєй читати, да читает і да прибуває 15. октовтрія во Кіцмань, ідїже будет гонєство сиріч плясаніе веліе!

Українські проповіди в Росиї. В „Волынскихъ Епарх. Вѣдомостяхъ“ поміщено справоздане преосьвященного Амврозия, вікарного епископа Кременецкого про ревізию приходів овруцкого уїзду (повіта). Від 14. до 28. червня с. р. відвідувано 48 церквий в містечках і селах. „Післе звичаєвої стрічи, пише преосьвященний, я звернув ся з коротенькою наукою до зібраного народу. Тему науки духовної давало переважно імя (посьвящения) храма. Наука відбувала ся звичайно на цвинтарю церков', ним, куди ми виходили разом із народом і сьвященниками, щоби уникнути жар і тїсноту“. Проповіди відбували ся завсїгди в українській мові, що по словам епископа причинило ся до лїпшого зрозуміня і дуже припало до вподоби населеня. Нарід дуже численно збирав ся, навіть в будні днї. — Не знати лиш чи вчинок преосьв. Амврозія найде наслїдувачів між прочим духовеньством, яке завзяло ся перемінити церкву на кріпость русифікациї із шкодою для Христової науки.

Арештоване французских ґенералів. Із Парижа доносять, що полковника Ролена і капітанів Дотріша, Франсея і Маршаль, яких сперше випущено провізорично на вільну стопу, тепер но ново арештовано із близше невідомих причин.

Фальшївники гроший. Будапештеньска поліция арештувала дві особи, що в одній вілї на Extravileau вироблялй фальшиві риньскі. Призади, якими вони при сїй роботї послугували ся а також і фальсифікати сконфіскована.

Ґенеральний страйк портових робітників в Марсилиї, який тривав так довго, в суботу покінчив ся. Корабельні товариства поробили розпорядки, щоб рух розпочати на ново.

Дефравданти перед судом. Перед трибуналом карного суду в Кракові ставали тамтого тиждня Роман Хмурский, Іґнат Мідер, Болеслав Валя і Станислав Барко. Прокуратория закинула їм, що при їх безпосередній або посередній участи пропало з каси кредитового товариства реміснйків в Кракові поверх 400.000 кор. Присяжні судиї видали такий вердикт: На питане що до вини Романа Хмурского, директора окраденого товариства, відповіли одноголосно: нї. Вину прочих обжалованих присяжні судиї потвердили одноголосно з тим додатком, що кождий наразив товариство на страту поверх 600 кор. На основі того вердикту трибунал засудив Мідера на 5 лїт, Валю на 6 місяцїв і Барка на $3^1/_2$ року тяжкої вязницї. Окрім сего засудив трибунал на заплату завданих товариству страт: Мідера на 300.000 кор., Валю на 12.000 кор. і Барка солїдарно з Мідером на 150.000 корон.

Україньско руска бурса в Кіцмани. На торжественім отвореню кіцманьскої ґімназиї, дня 1. жовтня 1804 р. зложили грошеві датки на „Руску бурсу в Кіцмани“ слїдуючі добродії: Вписали ся як члени добродії з одноразовою вкладкою заступник маршалка краєвого др. Стефан Смаль-Стоцкий 100 кор., і радник правительства др. Филипович 100 кор., Евгений Жуковский 20 кор., отець Іван Сімігінович 10 кор., др. Лев Воевідка 10 кор., др. Тітінґер 10 кор., Реслер управитель почти 10 кор., Сергій Шпойнаровский 5 кор., старший комісар скарбової сторожі Міяткн 2 кор., лїсничий Кубилка 2 кор., Лука Борович 2 кор., професор Клим 2 кор., Дмитро Бажан 2 кор., Кароль Шорш 2 кор., Канстримб 2 кор., Крім тих зложили еще датки: п-на Наталка Окуневська складку 8 кор., п-на Марга Окуневська складку 10 кор. 50 сот., отець Драчиньский 5 кор., Матей Григорович 3 кор. 60 сот., Франц Ляпг з розправи судової 10 кор., Марияпчук на книжки учеников Романовському 2 кор., п-нї Окуневська 10 кор., зібрано в домі отца Костецького 16 кор. 50 сот., секретар судовий Цурковський 10 кор., нотар Бендевський 10 кор., др. Арнольд 20 кор., др. Гардт 2 кор., адюнкт суд. Вайсс 2 кор., адюнкт суд. Віцентович 2 кор., канцеліст Гроссар 2 кор., Кремер 1 кор., Бомзе 1 кор., офіцияла Гніди 1 кор., Шехтер 1 кор., Чепан 1 кор., Саніцкий 1 кор., Шор 1 кор., др. Ебнер 2 кор., Олександер Влад 2 кор., отець Коцик 2 кор., з карт в касинї 7 кор., отець Сохор 10 кор., отець Сгрипко 10 кор., отець Попель 10 кор., судия Федорович 10 кор., секретар суд. з Сопотвина Антін Копровський 10 кор., Томюк 3 кор., паньство Патковскі з Веренчанка 4 кор., отець Зеленьчук 4 кор., Вайсгляс 5 кор., отець Драчиньский 5 кор., Засавна 4 особі 4 кор., з суду в Кіцмани 15 кор., др. Охримович 5 кор., Голота 20 сот., суд кіцманьский (складка) 3 кор., Проконович Іван 6 кор. 20 сот. На руки п-нї Олї Руснак учителька із Орошівцїв зложили слїдуючі добродїйки і добродії: п-на Параскева Григорійчук учителька 1 кор., академик Сидір Радик 50 сот., учитель Іван Стингач 1 кор., учитель Володимир Корниляк 1 кор., учитель Драчиньский 60 сот., п. Лїндер 60 сот., Николай Павчук 2 кор., Михайло Скибіньский 1 кор., Онуфрій Малик 1 кор., Іван Кузяк 1 кор., Іван Мацкуляк 80 сот., Юрий Григорович 30 сот., Григорій Кузяк 20 сот., Василь Павлик 20 сот., Григорій Мігайчук 20 сот., Николай Баланьский 20 сот., Михайло Сгецкий 10 сот., учитель Тодор Руснак 2 кор., і п. учителька Оля Руснак 2 кор., Разом 15 кор. 70 сот.; панна Ісидора Ільницька учителька із Садаґури 4 кор.; У члени вписали ся і заплатили за місяць слїдуючі добродії: п. Тевтул Микола надучитель 4 кор., Іван Никоряк учитель 4 кор., судия Ілія Семака 4 кор., інспектор Ілярій Стратичук 4 кор., надучитель Володимир Григорович 4 кор., учитель Остап Попович 2 кор., учитель Томоруг Сидір 4 кор., учителька Параскева Прокопович 4 кор., отець Сімович 2 кор., Денис Евстафієвич 4 кор.; **Разом 572 кор. 70 сот.** Всїм жертводавцям сердечне спасибіг! Дорогі земляки! Впишіть ся численно в члени Рускої бурси“ в Кіцмани і наділяйте вкладки. Складайте при кождій нагодї і найменьшими датками, бо тим прислужитесь до великого патриотичного дїла — до витвореня власної рускої інтелїґенциї! — За видїл „Рускої бурси“ в Кіцмани *Ілія Семака* голова, *Денис Евстафієвич* касиер.

Малий фейлєтон.

Іван Діброва.

Орач.

У двоє зігнутий він ходить за плугом,
А скиба криваві слїди заливає,
Не поле він оре а власную душу —
Сльозами гіркими личенько вмиває.

На чим ти полю ореш там орачу?
Хто плоди з твоєї ме працї збирати?
„Будь тихо! Не бачиш, що паньскі дїти
Не мають вже тисяч, би в карти при-
[грати!!“

Добринївцї 12./IX. 1904.

Склад товарів Б. Бальтінестра молодшого

Чернівці, улиця Головна-Енценберґа ч. 3.

Отсим подає до відомости що вже надійшли артикули осенні.

Обув. Склад ц. к. ґоудиярскої фабрики обуви Ф. А. Попера як також Чапека. Найбільший вибір ріжнородної обуви для панів, пань, і дїтий. Черевики з Chevreaux, Corcalf, з телячої сатинованої шкіри і т. и. Черевики до ношеня дома і до турнованя. Все з найлїпшої сорти.

Товари футряні. Найбільший вибір дамских боа, як також всїлякого рода зарукавків. Послїдна новість. Шапки для хлопцїв, перскі кучми і иньші суконні шапки.

Товари зимові і вовняні. Правдиве Єґеровске і Д-ра Лямана біле, рукавички, огрівачі пульсів і колїн, огрівачі стїн, паньчохи правдиві вовняні, хусточки, онучі. чепцї і. т. и. для пань, панів. дївчат і дїтий.

Конфекция блюзок Ґольфа і камізельок для пань, панів, дїтий, дївчат, до того жакети і чепцї.

Капелюхи. Самостійна продаж капелюхів з ц. к. надвірних фабрик капелюхів І. Г. Іта у Відни, і Осипа Піхлера і Синів в Ґрацу Борсолїна в Александриї. Найбільший вибір капелюхів Габіґа, найлїпших і найдешевших фабрикатів з фільцу, льодену, плїшу і т. п. в ріжних фасонах. Цилїндри і кляки після найновійшої моди

Шапки найновійшого фасону для пань, панів, дївчат, хлопцїв і дїтий.

Краватки і біле після найновійшої анґлїйскої моди. Сорочки мужескі, білі і в ріжних красках найлїпшого рода, модні ковнярики, маншети і хусточки до носа.

Артикули до польованя. Револьвери, рушницї найріжнороднїйшої конструкциї і амунїция. Кальошї і черевики до снїгу найлїпших виробів.

Артикули до подорожи, ташки з замочками або без них, валїзи, пуделка на капелюхи, пледи, мішочки на біле, парасолї, копики на начинє, нецесарія, коци і т. и. шкіряні товари.

Склад дамских і мужеских американьских черевиків незрівнаної якости виробу Гатгавая Зоуле і Гарінґтона в Бостонї.

ВІДОЗВА.

При надходячім сезонї осьміляю ся звернути Вп. П. Т. Публицї увагу на мій

склад ріжних приборів

і додатків кравецких,

котрий заосмотрив я **в найбільший вибір названих товарів,** а то: в материї шовкові, плїши, кльоти, гафтки, стелївки, дивани, ріжнородні тканини і т. и.

НОВОСТИ в крепах, ґазах, тюлях, (ручної роботи) атласах, тріко і шовках, як також в білю і Glacè-рукавичках.

Склад всїх артикулів з маркою: Д. М. С.

О численні відвідини упрашає

Кароль Гельфан.

Чернівцї, ул. Головна (Hauptstrasse Nr. 13.)

(в сусїдстві **Дорнбавма.**)

39 (6—10 с. н.)

Перша буковиньска

специяльна робітня обуви і ортопедичне заведенє

ІВАНА ДІКА

абсольвента майстерского курсу ц. к. технольоґічного ремесельного музея у Відни, і заприсяженого судового знатока

поручає

ВЕЛИКИЙ СКЛАД ОБУВИ

найновійшого крою для пань, панів і дїтий.

Замовленя виготовляєть ся сейчас з заграничних шкір.

При замовленях з провінциї пожадане, аби прислати з'ужитий черевик на міру.

Чернівцї

ул. Руска 11, а **Філїя** ул. Ратушева 17. (під „золотою Грушкою").

7 (—)

Оповістка.

Отсим маємо честь повідомити Вп. П. Т. Публику, що отворили ми в Ринку під ч. 5 в готелю під „Чорним Орлом"

МАҐАЗИН ОДЯГІВ

для панів дам і дїтий.

Маючи поверх 20-лїтну практику в тім заводї — свого часу оба затруднені у загально знаної фірми **Якова Ґольда,** — маємо надїю що Вп. П. Т. Публика як передше фірму Якова Ґольда, так і нашу ново отворену буде посїщати, а дякуючи вже з гори за довірє, запевняємо, що в кождім зглядї вдоволимо Вп. П. Т. Пиблику і пишемо ся

з гл. поважанем

Тайтлер і Штернберґ

маґазин одягів.

СТАЛІ ЦЇНИ НАЙДЕШЕВШІ!!

30 (17—25)

Десеровий Виноград курацийний, солодкий (Chasselas) 5 Кільо 2 кор. 50 сот., висилає Др. Горват в Шентендре (Угорщина).

40 (5—5

Друкарня „Рускої Ради"

виконує

всїлякі роботи друкарскі

скоро і дешево.

Маґазин одягів

Вашлер і Фаерберґ

Чернівцї, ул. Ратушева напротив готелю Централь.

поручає

на сезон осїнний:

Одяги для дам, панів, хлопцїв і дїтий по цїнах, які видержують всяку конкуренцию.

ФУТРЯНІ БОА ДЛЯ ПАНЬ І ПАННОЧОК,

в найбільшім виборі.

Для вигоди покупнїв даємо товари на сплату.

37 (15—24)

Дентистичне Ателїє

Бернарда Сальтера

в Чернівцях, ул. Кароліни ч. 8.

поручає

Вп. П. Т. Публицї всї свої у круг того званя входячі роботи.

32 (—)

Найкрасше і відповідне виконанє по найнизших цїнах.

Г. ФАЙЛЕС

усувач нагнїток

Чернівцї,

ул. Руска ч. 8.

8 (—)

Великий склад

ДРУКСОРТІВ

(—) для

шкіл народних урядів парохіяльних

так для гр.-ор. як і гр.-кат.

дістати можна

по дуже дешевій цїнї

в друкарнї

„Рускої Ради"

в Чернівцях, ул. Петровича ч. 2.

За вигідною сплатою по 50 сот. тижднево з гори, або по 2 кор. місячно

доставляє що йно отворений

кредитовий маґазин товарів

Енценберґ-Hauptstrasse 23/a

ЗНАМЕНИТІ ДАМСКІ МАТЕРИЇ

23 центиметрові простирала, як також накривала, сальонові і хідникові дивани, машини до шитя, зеркала і сьвяті образи.

35 (10—10)

---

37 (7—8)

Юзефи і Мілер

дроґерия, склад фарб, материялів, перфумерий, хемікалїй і пр.,

поручає

свій великий ново-сортований маґазин

фарб тертих, олїйних і инь., лякерів, покостів, посторонків, щіток, пендзлїв, чеколяди, смаровил до шкір, оливи, олїю і инь. товщів, артикулів технїчних, тоалєтових, перфуми, мила, сьвічок, артикулів до праня і т. д.

Фотоґрафічні апарати, папір хемічний для фотоґрафів, шкла і плити до того, як також знаряди до фабричних прас.

НОВОСТИ в моментальнім електричнім осьвітленю, **кешонкові лямпки електричні,** домові лїхтарнї, шпильки до краваток, годинники, лїхтарі і т. д. все найлїпшого рода.

Цїнники даємо на жадане. Все продаємо дешево.

Замовленя з провінциї виготовляємо сейчас.

Друкарня товариства „Рускої Ради"

має на складї

„контракт купна і продажи"

в рускім язицї.

Оден аркуш коштує 3 сотики.

Видає товариство **„Руска Рада"** в Чернівцях.

За редакцию відповідає Іван Захарко.

З друкарнї товариства „Рускої Ради" в Чернівцях під зарядом Івана Захарка.